

[Aksel Larsen.]

regeringerne, og så udtalte den svenske regering, at hvor i verden Danmark ville bygge en dansk lufthavn på dansk område, ikke ragede den svenske regering, det kunne vi selv om. Derpå sagde Norge og Finland naturligvis, at så kunne de ikke rigtig se, hvorfor de burde interessere sig for undersøgelser angående placeringen af en lufthavn i Øresundsområdet, og så gik den danske regering i gang med selv at foretage undersøgelser af, hvor man kunne placere en storlufthavn til erstatning for Kastrup. Resultatet foreligger altså ikke endnu; men der foreligger et andet resultat; ganske vist blev på sessionen i København i fjor disse rekommandationer gentaget, og man vedtog en ny rekommandation, hvor man gjorde opmærksom på, at alle lufthavns-spørgsmål i Øresundsregionen måtte løses i fællesskab for at undgå kollisioner; men det har ikke udelukket, at man fra svensk side er begyndt at planlægge bygning af en ny lokallufthavn, som man siger, for Malmø, der skal ligge ved Holmeja ca. 25 km fra Malmø. Det er måske rigeligt nær ved Amager eller Saltholm; i hvert fald hævder visse flyvesagkyndige, at det går ud over sikkerheden i luften, hvis der placeres lufthavne så nær ved hinanden; det foregår der også udredninger om. Men så vidt jeg forstår, er det eneste dansk-svenske samarbejde, der er i gang vedrørende lufthavnsforholdene i Øresundsregionen, en undersøgelse af de flyvetekniske spørgsmål og af sikkerheden i luften, og hvis det passer, har man jo kun nået lidt. Det er mig bekendt, at det svenske luftfartsværket, som formentlig svarer til det danske luftfartsdirektorat, har indtaget den stilling, at man meget gerne ville i praktisk forhandling med Danmark om disse problemer, og har den opfattelse, at man naturligvis, når man vil løse disse spørgsmål, først bør lokalisere storlufthavnen og derpå de sekundære lufthavne og ikke omvendt. Men der synes virkelig at være en ubehagelig fare for, at sekundære lufthavne skal planlægges og lokaliseres, før man når til ende med en afgørelse af, hvor storlufthavnen må lokaliseres.

Dette er i bedste fald bristende nordisk samarbejde, og jeg mener, at man fra dansk side, støttet på Nordisk Råds rekommandationer, har ret til at presse på over for den

svenske regering for at få den til at gå ind ikke bare i et samarbejde om luftsikkerheden i Øresundsregionen, men i det hele taget i et samarbejde om etablering af storlufthavn og sekundære lufthavne i Øresundsregionen og om bygning af den faste forbindelse mellem København og Malmø.

Jeg vil slutte med at sige, at vi jo må afvente de udredningsresultater, der kommer. Men hvis det ikke lykkes at få det nødvendige samarbejde om disse problemer, ser jeg ikke, der er andet at gøre, end at vi her i det danske folketings må træffe beslutning om, hvor vi vil lægge den storlufthavn, der skal afløse Kastrup, således at dens lokalisering i princippet er bestemt, før der træffes endelig beslutning om placering af sekundære lufthavne i Øresundsregionen. Det vil være beklageligt, hvis man skal gå til at træffe afgørelsen her i Danmark alene; men på den anden side kan jeg ikke se andet, end at det kan blive udvejen, i særdeleshed så længe den svenske regering ikke har fravejet sit standpunkt fra 1965 om, at storlufthavns-spørgsmålet er et dansk spørgsmål, og hvor Danmark vil lægge denne lufthavn — om det skal være Saltholm, Kongelunden eller Lammefjorden — må Danmark selv om.

Lindberg: Mit partis ordfører i denne sag, folketingets formand, kan ikke være til stede på grund af rejse i udlandet, og jeg er derfor stedfortræder for ordføreren.

Jeg har i og for sig ikke fundet særlig anledning til at tage ordet, selv om jeg i øvrigt kan være enig med hr. Aksel Larsen i en del af de betragtninger, han fremførte, bl. a. at det vel nok ville være ønskeligt at have denne beretning til behandling i folketinget før næste session, for hvis der var ting, som man i folketinget særlig havde ønske om at få frem på Nordisk Råd under generaldebatten, ville det jo være rimeligt og rigtigt at have haft lejlighed til at høre derom fra folketinget, inden sessionen blev afholdt.

Det, der imidlertid nu giver mig anledning til at tage ordet, er de bemærkninger, som hr. Aksel Larsen fremsatte vedrørende problemet om en storlufthavn i Øresundsregionen. Det er rigtigt, som hr. Aksel Larsen sagde, at vi i Reykjavik vedtog en rekommandation, som det hedder i Nordisk Råds